

หลักการประเมินทักษะทางดนตรีและขับร้อง

หลักการประเมินทักษะทางดนตรีและขับร้อง

[1] การวัดและประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรีและขับร้องเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ของกระบวนการทางการเรียน

ทักษะในวิชาดนตรี โดยระบบการศึกษาเมื่อมีการเรียนย่อมมีการวัดและการประเมินผลการเรียน เพื่อให้ทราบว่า ผู้เรียนได้เรียนสิ่งใดไปบ้าง มากน้อยเพียงใด และได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้อย่างไร สำหรับผู้สอน การวัดและประเมินผลทำให้ทราบว่า กระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จเพียงใด มีสิ่งใดที่ดีหรือสิ่งใดควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อทำให้การเรียนการสอนในครั้งต่อไป พัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น การวัดและประเมินผลจึงควรมีหลักการ มีระบบ มีการจัดการที่ครอบคลุม มีความรัดกุม ความสะดวก และให้ผลตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ การวัดและประเมินผลดนตรี จึงเป็นเรื่องสำคัญและสามารถทำให้เกิดประโยชน์ได้ในหลายแง่มุม

ในกระบวนการเรียนดนตรีนั้นผลลัพธ์สุดท้ายที่เราคาดหวังคือการแสดงออกถึงประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นในภาพรวมทั้งหมด อาจเป็นการแสดงดนตรีเพื่อสอบ หรือการสอบเนื้อหาวิชาดนตรีในช่วงปลายภาคเรียน เพื่อสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไปที่ผู้สอน สอนในวิชานั้นๆ อีกครั้งหนึ่งในอนาคตได้ และให้ผู้เรียนได้ทราบว่าผลการเรียนดนตรีของผู้เรียนนั้นอยู่ในระดับใดควรปรับปรุงแก้ไขในส่วนใด การประเมินผลในกระบวนการจึงน่าจะเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนทักษะดนตรี เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักเรียน ซึ่งผู้สอนสามารถประเมินและปรับปรุงแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้ทันที

ดังนั้นในการประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรี เราจะต้องพิจารณาจากลักษณะและความสามารถของผู้ขับร้องและผู้บรรเลงดนตรี ซึ่งจะมีหลักที่จะใช้ในการประเมินมีดังนี้

1. ความถูกต้องในการบรรเลง จะต้องพิจารณาว่าผู้บรรเลงดนตรีนั้นมีความสามารถในการถ่ายทอดการบรรเลงดนตรีที่ถูกต้องตาม

จังหวะ ท่วงทำนองของบทเพลง ถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง ทั้งสามารถบรรเลงเพลงได้เหมาะสมกลมกลืน และไพเราะ ไม่มีลักษณะณะ
ด้อยของการบรรเลง เช่น เพี้ยน หลุด พลาด เป็นต้น

2. ความแม่นยำในการอ่านเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี ในการขับร้องและการบรรเลงดนตรีนั้น ผู้บรรเลงดนตรีและผู้ขับ
ร้องจะต้องมีความเข้าใจในการอ่านเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี มีความสามารถที่จะอ่าน โน้ตเพลงได้อย่างถูกต้องตามที่ผู้ประพันธ์
ได้ประพันธ์ไว้ ทำให้บทเพลงนั้น ไพเราะและสมบูรณ์

3. การควบคุมคุณภาพเสียงในการร้องและบรรเลง ในการขับร้องเพลงนั้นเราสามารถที่จะประเมินคุณภาพของผู้ขับร้องได้จากการ
ฟัง ว่าผู้ขับร้องสามารถที่จะใช้น้ำเสียงและควบคุมเสียงร้องได้มากน้อยเพียงใด เสียงจะต้องไม่ขาด ไม่เกิน เหมาะสมกับทำนองดนตรี ทั้งยัง
ต้องออกเสียงขับร้องนั้นให้ถูกต้องตามอักขระวิธีของภาษาที่ใช้ขับร้องนั้นๆ ส่วนผู้บรรเลงดนตรีจะต้องควบคุมคุณภาพเสียงของเครื่องดนตรี
ได้อย่างถูกต้องชัดเจน

กล่าวคือการขับร้องและการบรรเลงดนตรีไทยและสากล ผู้ขับร้องและผู้บรรเลงควรมีเทคนิคในการขับร้อง บรรเลง ให้ถูกต้องตาม
เกณฑ์ของหลักศูริยางคศิลป์ จะสามารถทำให้การขับร้องและการบรรเลงดนตรีนั้นออกมาได้อย่างมีคุณภาพ ไพเราะ เป็นที่ประทับใจแก่ผู้ฟัง
และต้องเข้าใจในหลักของการประเมิน เพื่อที่จะประเมินการขับร้องและการบรรเลงได้อย่างถูกต้อง เข้าใจในบทเพลงและอารมณ์ของบท
เพลงได้ง่ายขึ้น

แหล่งข้อมูลวิดีโอเพิ่มเติม

[1] <http://www.youtube.com/watch?v=3bCCMfK2KK8>